

skal, naar man drager Sammenligning, og dernæst undersøger, hvorledes Skatten vil fordele sig, enten den falder paa den virkelige Skyldværdi eller paa Jordværdien, saa viser det sig, at Landet faar et Paa-læg i Skat paa 28,72. Hvis der var gjort nogen Uret mod Byerne i 1903, er det meget muligt, at vi skulde have lavet en Beskatningsform, der tog noget af denne Uret bort igen. Men indtil det paavises, at en saadan Uret er sket, vil jeg gaa ud fra, at det er urimeligt, at Skatten skal omlægges i den Form, der bringer Landbrugets Skatter til at stige med 28,72 pCt., medens Skatten i København falder med ca. 20 pCt. og i Provinskøbstæderne med ca. 30 pCt. Jeg anser det for uretfærdigt og gaar ikke med til det. Det vilde være ændret i væsentlig Grad, hvis vi kunde blive enige om halv Afgift af Bygninger f. Eks.

Saa kommer jeg til Landdistrikterne, og der forstaar jeg ikke, hvorfor man — selv set fra georgeistisk Side — skal begynde med at fjerne en Skat, der i sit Princip er mere retfærdig eller demokratisk end den tilsigtede Jordværdi. Det er nemlig givet, at hvis vi gaar bort fra Bygningsværdien som Beskatningsgrundlag — fuldstændig bort fra denne, saaledes som det vil være Tilfældet her efter 10 Aars Forløb —, saa vil der ske en meget klækkelig Forskydning fra de store Landejendomme ned til de smaa, en Forskydning, der vil virke endnu værre end en Tilbagevenden til de gamle Hartkornsskatter.

Hvor meget det drejer sig om i Procent for de smaa Ejendomme, lader sig ikke sige, thi det er klart, at naar der i den officielle Statistik er en Ejendomsgruppe paa under 2.000 Kr., og der maa fradrages 2.800 Kr., saa svarer de paa-gældende Ejendomme intet — det er det, det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) før kaldte at give for meget i Skat —, men naar de ikke svarer nogen Skat nu og vil komme til at svare noget efter Loven om Jordbeskatning, saa vil der jo komme en uendelig Tilvækst for dem, selv om det ikke bliver saa meget i rede Penge. Hvis vi regner med den værende Statsskatter, 10 Mill. Kr., saa vil de gennemsnitlig faa paalignet 1 Kr. 57 Øre. Det lader sig heller ikke gøre at beregne Procenttallet nøjagtigt for den næste Gruppe, Ejendomme fra 2.000 til 3.000 Kr., fordi der ogsaa der er et Fradrag af 2.800 Kr.

Men derudover er Stillingen den, at Huse med en Vurderingssum af 3.000—4.000 Kr. vil naa op til næsten den femdobbelte

Skat i Forhold til, hvad de svarer i Ejendomsskyld i Dag; de vil faa en Stigning af 476 pCt. Jeg finder derfor ikke, der er nogen som helst Grund til at gaa den Vej. Det er ganske vist Smaaabeløb, der her er Tale om — det er klart, og de Mennesker kan i det hele taget ikke med Lethed bære store Beløb; men den Omstændighed synes jeg ikke er nogen Grund til at skyde Byrden over paa de smaa i Samfundet.

Nu gaar jeg imidlertid videre til Huse af en Værdi af indtil 12.000 Kr. Der er nogle Huse, der er meget mere værd, og der er nogle Gaarde, der er mindre værd end her nævnt, daarligere Gaarde. Huse — altsaa det, jeg i denne Forbindelse kalder Huse — faar et Skattepaalæg af godt og vel 56 pCt., altsaa paa over Halvdelen af, hvad de nu udreder. Jeg begriber ikke, hvorledes en Regering, der kalder sig demokratisk, kan gaa med til det.

Ud fra det Synspunkt, jeg her har gjort gældende, vil ærede Medlemmer forstaa, at jeg vil være med til med bedste Villie at arbejde for, at vi kan faa en bedre Ejendomsskyld ved Deling eller ved Fradrag — det kan vi forhandle om —, saaledes at vi kommer til i videst mulige Grad at beskatte alle og enhver med lige Skat paa lige Jord. Men under ingen Omstændigheder gaar jeg med til, at vi sletter Skat paa Bygninger; thi saa gør vi stor Uret i Forholdet mellem By og Land og imod de smaa Ejendomme paa Landet særlig.

Birek: Jeg vil begynde med en stor Kompliment til den højtærede Minister, ja, det er ikke for hans udmærkede Tale forleden Dag og det glimrende Jonglørstykke med Tal, som jeg sad og misundte ham, at jeg ikke var i Stand til selv at gøre, men det, jeg vil komplimentere den højtærede Minister for, er det, at det er første Gang, medens han har været fungerende Minister, at han har fremlagt et Lovforslag, i hvilket der i hvert Fald er Princip, og hvori der er Fremsyn og et Henblik paa Fremtiden. Det andet, jeg vil komplimentere den højtærede Minister for, er, at han gør en stor Ting, nemlig den at overvinde sig selv. Vi ved alle sammen, med hvilken Kølighed den højtærede Minister har staaet overfor al Tale om Grundværdi — ja, ikke blot Kølighed, men Ironi —, og nu ser vi den højtærede Minister fremsætte et Forslag derom, oven i Købet i en saadan Form, at Hr. Berthelsen, Høng, den udmærkede Fortaler for Georgeismen herhjemme, maa